

Flagellatie

Morgen verschijnt de biografie van de Nederlandse wielrenner Lieuwe Westra. Hij was elf seizoenen prof en heeft dertien wedstrijden gewonnen, te beginnen met de Ronde van Picardië, de laatste was op 31 maart 2016 een rit in de Driedaagse De Panne. Of het een goeie zaak is dat Westra – degelijke knecht, grote motor – met die kwalificaties en dat prijzenkastje een biografie uitbrengt, valt nog te bezien. Misschien is het wel gewoon slecht voor het bomenbestand.

Zijn ontboezemingen gaan – u heeft goed geraden – onder meer over ‘het gebruik van doping’ (aldus enkele media), of ‘drugs’. Aldus – dat hou je niet voor mogelijk – zegt zijn ex-team Astana geschokt te zijn. Westra, de naam zegt het, komt uit het noorden. Flagellatie is de calvinisten van daarboven aangeboren en dat weerspiegelt zich in zijn boek dat de mooie titel *Het Beest* draagt.

Naast een zelfverklaard dopeur – wat hij op de keper beschouwd niet is – is Westra een beetje een mix van Frank Vandenbroucke en Tom Boonen, maar dan zonder de overwinningen en hij leeft ook nog. Die mix zit hem vooral in het gebruik van drugs en drank. Coke en xtc passeren onder meer de revue, maar dan vooral voorafgaand aan zijn wielercarrière. Uiteindelijk verzeilde hij in een depressie en besloot in 2016 met koersen te stoppen.

Maar nu dus die doping. Misschien wordt het wel eens tijd dat de media het onderscheid maken tussen overmedicalisering en doping, en aanvaarden dat er een grijze zone was. Westra geeft toe dat hij gebruik heeft gemaakt van doktersattesten om cortisones te spuiten, hoewel hij niet eens een zere knie of zo had. Lange tijd was dat een praktijk, een therapeutische uitzondering aanvragen en dan de spuit in de bil in plaats

van het gewricht. Dat was de grijze zone en het is goed dat die minder grijs is, maar doping was het technisch gezien niet.

In 2010 werden 97 van die TUE's goedgekeurd. In 2016 nog 20, voor het hele profwielrennen, dat betekent gedeeld door vijf. Het probleem is verschrompeld tot een bagatel. Westra bekent ook nog dat hij salbutamol heeft gebruikt – heeft gepuft – hoewel hij gaan astma had. Dat valt dan weer onder de noemer overmedicalisering. Studies genoeg die bewijzen dat niet-astmapatiënten geen baat hebben bij puffen.

Westra's boek zal verkopen, wees daar maar zeker van. Het boek van die andere Nederlandse renner die zich vorige week heeft geout, Karsten Kroon, zal niet verkopen, omdat hij geen boek wil. Kroon is van het niveau Westra, minder overwinningen maar wel in mooiere wedstrijden. Zijn boek had ik graag gelezen omdat hij als renner in 1998 in het peloton is gekomen en in 2008 verdwenen. Dat is na de Festina-zaak en pal in de Armstrong-era. Bovendien heeft Kroon voor ploegen gereden

die de marge opzochten, onder meer Rabobank en ook heel lang voor Bjarne Riis. De toegevoegde waarde van zijn bekentenis is onbestaande, want het tegendeel – een renner die tussen 1998 en 2008 clean reed – was pas nieuws geweest.

De meshoop Twitter meldde reacties van Nederlanders dat andere landen ook wel eens mogen volgen met bekentenissen. België onder meer. Enige historische kennis van de problematiek doping kan in deze van pas komen. Alles wijst erop dat op de Festina-affaire in België, nooit een grootverbruiker van epo en transfusies, sneller en heftiger is gereageerd. Ten slotte schreef de Belgische hoofdarts van Festina al in 2000 een boek en is hij kort daarna gestorven.

Lange tijd was dat een praktijk, een therapeutische uitzondering aanvragen. Dat was de grijze zone, maar doping was het technisch gezien niet

Nederland daarentegen had met de Rabobank-ploeg een systeem waarvan de Belgische ploegen niet eens het bestaan afwisten, glyceroliseren van bloed in Wenen, veelal omdat ze anders dan de Rabo-ploeg niet de ambitie koesterden om te scoren in grote rondes.

Bovendien wil ik de noorderburen (m/v) er aan herinneren dat naast Festina-dokter Erik Rijckaert (2001), wij Johan Museeuw al figuurlijk hebben begraven in 2006, Frank Vandenbroucke letterlijk in 2009 nadat hij in 2002 gehandboeid is afgevoerd, en Tom Boonen in 2008 en 2009 hebben opgehangen voor coke-gebruik. Later zijn nog een aantal renners gedumpt met al of niet discutabele bloedwaarden, zoals Leif Hoste. Nederland is gewoon later met de bekentenissen (Boogerd, (Thomas) Dekker, Kroon, Westra,...). Dat we er in Vlaanderen geen theater van maken of onze erfzonden te boek stellen als een vorm van zelfkastijding, vind ik voor die ene zeldzame keer een pré van onze volksaard.

► Lieuwe Westra (l.) en Karsten Kroon (r.), twee Nederlandse wielrenners die de voorbije weken met dopingverhalen naar buiten kwamen.

© BELGA / PHOTO NEWS

